

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklesiastikē Istorìa, Eklogai Apo Tōn Istorion
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

X. De haeresi Audianorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Hujus ergo fidei prædicatione, perniciosi dæmonis laqueos vitare poterimus. Hoc autem extincto, licebit pacificis litteris nos invicem salutare, & in pace ac quiete degere. Porro scripsimus vobis, ut cognoscere possitis Ariomanitas qui depositi sunt, qui non contentur Filium esse ex Patris substantia nec Spiritum Sanctum. Quorum nomina subjecimus. Sunt autem Polychronius, Telemachus, Faustus, Asclepiades, Amantius, Cleopater. Et hæc quidem in hunc modum, ad gloriam Patris ac Filii ac Spiritus Sancti, in sæcula sæculorum, amen. Valere vos optamus per multa annorum curricula, in Deo Patre & Filio Servatore nostro ac Spiritu Sancto.

CAP. X.

De heresi Audianorum.

ET Imperator quidem omni laude dignissimus, Apostolicæ doctrinæ ejusmodi curam gerebat. Per idem vero tempus Audæus quidam, natione Sirus & lingua, novorum dogmatum inventor extitit: qui cum præ doctrinæ fœtum jam dudum parere cœpisset, tunc primum in notitiam omnium venit. Nam primum quidem stulte interpretatus hæc verba: Faciamus hominem ad imaginem & similitudinem nostram: Deum humana forma præditum esse existimavit, & corporis membrum circumdatum esse credidit, divinæ Scripturæ mentem haudquaquam perspicimus. Etenim Scriptura sæpe numero humanorum membrorum vocabula divinis operationibus imponit. Propterea quod ii qui subtiliora percipere nequeunt, per hæc facilius Dei providentiam intelligunt. Huic impietati alia quoque similia adjunxit. Ex Manetis enim deliriis errorem suum mutatus, Deum hujus universi, nec ignis nec tenebrarum conditorem esse dixit. Verum hæc & alia id genus sectatores illius occultant. Ajunt autem, ideo se ab Ecclesiasticis conventibus segregatos agere, quod quidam ex nostris detestandas ufuras exigant, quidam cum mulieribus non legitimo matrimonio sibi sociatis turpiter vivant: ii vero qui ab istis vitiis alieni sunt, libere cum illis communicent. Has ob causas seorsum se ab aliis degere prohibent, dogmatum suorum blasphemiam dissimulantes. Est autem hic præ-

ἐν τῷ πνεύματι ταύτης, διωχόμεθα τὰ ἄλλα εἰς δαίμονα ἐκφυγῆν τὰ θέματα. Ἐπειδὴ γὰρ τέτα, διωχόμεθα εἰρηναίως γραμμασιν ἐαυτοῦ προσκυνῆν, ἐν εἰρήνῃ διαγοῖτες, ἐγράψαμεν ἐν ὑμῖν, ἵνα εἰδέναι ἐχησθε καὶ ταῖς ἐτέρας δοξομανίας, ἃς οὐ μολογῶντας ἐκ τῆς ἐπίστασις τὸν ἰόν, μὴ τε τὸ ἅγιον πνεῦμα. ὡν τὸ ὄνομα τὰ ὑπέλασμεν. πολυχρόνιος, τηλέμαχος, φαῦστος, ἀσκληπιάδης, ἀμαντίος, κλεόπατρος. καὶ ταῦτα μὴν ἔτιως εἰς δόξαν πατρὸς καὶ υἱὸς καὶ ἁγίου πνεύματος, εἰς ἃς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. ἐρρωθεὶς ὑμᾶς διχόμεθα τὰ πατρὸς καὶ υἱὸς καὶ ἁγίου πνεύματος, σὺν ἁγίῳ πνεύματι, πολλοῖς ἐστὶν ἀποδόσεις.

Κεφ. ι.

Περὶ τῆς τῶν ἀνδριανῶν αἵρεσεως.

Ο Μὲν δὴ πανόφθημος βασιλεὺς, τοσαύτην τῶν ἀποστολικῶν δογματικῶν ποιῶντο φρονίδια ἀνδραγαθῶν δέ τις σύρος καὶ τὸ γένος καὶ τὴν φωνὴν, καὶ τὴν διόρθωσιν, καὶ ἐκείνων ἐχρήσθη τὸν καιρὸν πάλαι μὴ τῶν πονηρῶν ὠδῶν ἀρξάμενος, τότε δὲ ἠδύνην ἡρώδης πρῶτον μὲν γινώσκων νεοσηκαστό, ποιῶσιν ἀνδρῶν καὶ εἰκόνα ἡμῶν ἐρεῖ καὶ ὁμοίωσιν, ἀνδρωπεῖαν ἐχέει μορφὴν τοῦ θεοῦ ὑπέλαβε, καὶ τὰ ἑσώματα ἀεὶ κείσθ' ἐτόπασε μόρια, τῆς θείας γραφῆς καταδῶν τὴν διάνοιαν. πολλοῖς γὰρ ταῖς θεατικῶν ἐνεργείαις, ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων μορίων ὀνόματα ἀεὶ ἐτίθησιν, ἐπεὶ δὲ ῥᾶον τῶν λεπτοῦρων ἐπαίνων ἐδυνάμην, διὰ τῆς τῶν θεῶν τῶν ἀπορηθῆσαν μανθάνουσι. πῶς ἐστὶν ἡ τῆς ἰσχυροῦς, καὶ ἔτερον ἀπὸ ἀπλήσια. ἐκ γὰρ τῆς ἑμάνειος πλάνης ἐρανοσαμένους, ἔτερος πυρὸς, ἔτερος σκότους ἐφ' ἑαυτὴν ἀπορῶν τὸν τῶν ὄλων θεόν. ἀλλὰ ταῦτα μὴ καὶ ὅσα τοιαῦτα κατακρύπτουσι τῶν ἐκείνων συνομίας φάσκουσι τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀποστολικῶν συλλόγων, ἐπεὶ δὲ τινὲς μὲν τὸν ἐπαρῶν εἰς πᾶσι τὸν κόπον, τινὲς δὲ γυναικῶν ἐνόμω γάμοι συνομικῶν, ἀδελφότητος βίβωσιν τῶν ἀπληθύνων τῶν ἐκείνων κοινῶσι διὰ ταῦτα φασὶν ἐκείνοι καὶ ἐαυτοὺς βιβωσῆν, τῶν τῶν δογμάτων ἀποκρύπτουσι βλασφημίαν. ἐστὶ μὲν καὶ

καὶ ἡ σκῆψις ἀλαζονείας μεσῶ, καὶ τῆς Φαρ-
 σαϊκῆς διδασκαλίας δότογον. καὶ γὰρ ἐκεῖ-
 νοι, κατήγορον τῶ τῶ ψυχῶν καὶ σωμάτων ἰα-
 τῆς, τοῖς ἱεροῖς λέγοντες ἀποστόλοις ἵνα ἡ μὲν
 τελωνῶν καὶ ἀμαρτωλῶν ἐσθ' ἰδὸ διδάσκαλος
 ἡμῶν, καὶ διὰ τῆς πρῆφῆτα δέ φησιν ὁ θεὸς πρὸς
 τοὺς τοιούτων, ὅτι λέγοντες καθάρους εἰμι, μή
 με ἀπίε' ἐσθ' ἰ καπὸς τῆ θυμῶ με' ἀλλὰ τὴν
 τέτων διελέγχειν ἀνεῖαν, ἐπεὶ παρῆν' ὁ και-
 ρὸς ἐδ' ἡνέκα, ἵνα τὰ λοιπὰ βαδίσωμαι
 διηγῆσεως.

A textus plenus superbiæ, & in Phariseo-
 rum doctrina manans. Nam & illi su-
 premum animarum & corporum me-
 dicum accusant, dicentes sanctis Apo-
 stolis: Quare cum publicanis & pecca-
 toribus manducat Magister vester? Et
 de huiusmodi hominibus Deus per
 Prophetam ita loquitur: Qui dicunt
 mundus sum; ne me tangas. Hic est
 fumus furoris mei. Sed non est huius
 temporis nec loci, istorum dementiam
 refutare. Quocirca ad eorum quæ re-
 stant, narrationem pergamus.

Κεφ. ια΄.

B

CAP. XI.

De Messalianorum hæresi.

ΚΑὶ τὸν τὸν χρόνον, καὶ τῶν μεσαλια-
 νῶν ἐβλάσθησεν ἄρεσις. διχίτας ἵ τέτες
 πρῶτα γορῶσιν ὅτι εἰς τὴν ἐλλάδα Φωνὴν
 ἵκοντο μετὰ βαλόντες, ἐχρησίζοντες ἑτέραν πρῶ-
 ηγορίαν ἐκ τῆς πρῶτης, ὅτι ἡνωμένοι. ἐν-
 θουσιαστικῶς καλεῖν, δαίμονος τῶ ἐνεργ-
 γίας εἰσδεδείκται, ὅτι πρῶτος ἀγίας παρ-
 ούσιαν ταύτην ὑπολαμβάνοντες, οἱ ἵ τελείαν
 τὴν νόσον εἰσδεδείκται, ἀποσρέφοντες μὴν
 τὴν τῶ χερῶν ἐργασίαν ὡς πονηρῶν ὑπὸ τῶ
 ὄψεως ἀνιδρύοντες, τὰς τῶν οὐραίων Φαν-
 τασίας προφητείας ἀποκαλεῖσι. ταύτης ἐγέ-
 νουτο τῆς ἄρεσεως δόχνη, δαδὸς τε ὁ σαβ-
 βας καὶ ἀδελφὸς, ὁ ἐρμῆς, καὶ συμεώνης, καὶ
 ἄλλοι πρῶτοι. οἱ τῆς μὴν ἐκκλησιαστικῆς
 οὐκ ἀπέστησαν κοινωνίας, ἐδ' ἐν ἑτέροις ὄντας
 ἐπεὶ λωβῶντες φάσκοντες τὴν θείαν τροφήν, πρὸς
 ἡς ὁ δασπότης ἐφηρησός, ὁ τράγων μετὴν
 σάρκα, καὶ πινῶν μετὸ αἷμα, (ἵνα εἰς τὸν
 αἰῶνα κρύπται ἡ τὴν νόσον περιέμενοι, καὶ μὴ
 ἐλέγχῃς ἀναιδῶς ὁ ἑαυτῶν), καὶ ἀποκηρύττω-
 σι τὰς ταῦτα φρονεῖντες ἄπερ ἐν τῇ ψυχῇ
 πρὸς φέρουσι. ληθῶντες μὴ ἐν, ὅ τῶν μελιτῶν
 ἐκκλησίαν ἰδύνας, ἀνὴρ ζήλω θείῳ κοσμέμε-
 νος, πολλὰ τῆς νόσεως ταύτης ἀπάσαντα θεα-
 σάμενος μοναστήρια, μᾶλλον ἢ ἀπήλαμα
 ληστικά, ἐπέρησε ταῦτα, καὶ ἐδ' ὡς λύκος ἐκ
 τῆς ποιμνῆς ἐξήλασεν. ὡσαύτως ἡ καὶ ὁ πα-
 νδύφης ἀμφιλόχιος, τὴν λυκαόνων μη-
 τρώπολιν νέμεν πεπεσιυμένον, ὅτι ἅπαν ἰδύ-
 νων τῶ ἐν, ἐπισκῆψασαν ἀνὸς τὴν λύμην
 ταύτην μαθῶν, ἐξάνεσθησε πάλιν, καὶ τὰ πρῶ-
 αὐτῶν ἐνέμομενα τῆς λωβῆς ἐκείνης ἡλθ' ἐφ' ἑρῶσε

B EODEM tempore Messalianorum
 quoque hæresis exorta est. Euchita-
 tas autem eos vocant, qui nomen illo-
 rum in Græcam linguam transtule-
 runt. Aliam etiam habent appellationem
 ex te ipsa innotitam. Enthusias-
 ticæ enim vocantur, eo quod dæmonis cu-
 jusdam impulsu agantur, eam Spiritus
 Sancti præsentiam esse existimantes.
 Porro qui huius erroris labe penitus
 corrupti sunt, opus manuum averfunt
 ut vitium; Somnoque se totos de-
 dentes, somniorum visa prophetias ap-
 pellant. Huius sectæ principes fue-
 runt Dadoes & Sabbas & Adelphius,
 cum Herma & Symeone, & alius pluri-
 bus. Qui se ab Ecclesiastica quidem
 communione neutquam separarunt,
 nec prodesse quidquam, nec nocere
 dicentes escam Divinam: de qua ta-
 men Dominus noster Christus ita lo-
 quitur: Qui manducat meam carnem,
 & bibit meum sanguinem, vivet in æ-
 ternum. Dum autem morbum suum
 occultare student, etiam posteaquam
 convicti sunt, impudenter negant, eos-
 que condemnant qui eadem sentiunt,
 quæ ipsi in pectore habent recondita.
 Letoius igitur Ecclesiæ Meletinensis
 Episcopus, vir Divino zelo præditus,
 cum multa monasteria, vel potius spe-
 luncas latronum, erroris istius labem
 hausisse cerneret, ea incendit, & lupos
 ab ovili procul abegit. Simili modo
 Amphilocheus ille celeberrimus, qui
 metropolim Lycaoniæ pastoralis cura
 regendam susceperat, & universam
 provinciam gubernabat, cum hanc
 pestem pervasisse illuc didicisset, rur-
 sus eam depulit, & gregem sibi com-
 missum ea labe liberavit. Præclaris-

